

368R1612

Nr L 257/2

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

19.10.68

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 1612/68

av den 15 oktober 1968

om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 49 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾, och

med beaktande av följande:

Arbetskraftens fria rörlighet skall vara genomförd inom gemenskapen senast vid utgången av övergångsperioden. För att nå detta mål krävs att man avskaffar all diskriminering på grund av nationalitet mellan arbetstagare i medlemsstaterna vad avser anställning, avlöning och andra arbets- och anställningsvillkor och att arbetstagarna får rätt att röra sig fritt inom gemenskapen för att ta anställning, med förbehåll för de begränsningar som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, säkerhet och hälsa.

Speciellt på grund av att tullunionen genomfördes så tidigt, och för att man skall kunna säkerställa att gemenskapens två viktigaste grundpelare står färdiga samtidigt, bör bestämmelser antas som gör det möjligt att uppnå det mål för den fria rörligheten som uppställts i artiklarna 48 och 49 i fördraget och för att förbättra de regler som successivt antagits enligt förordning nr 15⁽³⁾ om de första åtgärderna för att uppnå fri rörlighet samt enligt rådets förordning nr 38/64/EEG⁽⁴⁾ av den 25 mars 1964 om fri rörlighet för arbetskraften inom gemenskapen.

Fri rörlighet utgör en grundläggande rättighet för arbetstagare och deras familjer. Arbetskraftens fria rörlighet

inom gemenskapen måste vara ett av de medel som garanterar att en arbetstagare får förbättrade levnads- och arbetsvillkor och förbättrad social ställning, samtidigt som den bidrar till att tillgodose medlemsstaternas ekonomiska behov. Alla arbetstagare i medlemsstaterna skall ha erkänd rätt att själva välja sitt verksamhetsområde.

Denna rättighet måste utan diskriminering få åtnjutas av fast anställda, säsongarbetare och gränsarbetare och av dem som är verksamma i serviceyrkena.

Rätten till fri rörlighet kräver, för att den objektivt sett skall kunna utövas i frihet och värdighet, att man säkerställer lika behandling, både praktiskt och juridiskt, i allt som rör den faktiska verksamheten som anställd och rätten till bostad, och likaså att hinder för arbetstagarens rörlighet avlägsnas, särskilt när det gäller arbetstagarens rätt att få ha sin familj hos sig och förutsättningarna för att familjen skall kunna inlemmas i värdlandet.

Principen om icke-diskriminering av arbetskraft inom gemenskapen innebär att alla medborgare har samma förtur vid anställning som den inhemska arbetskraften.

Det är nödvändigt att förbättra tillvägagångssättet för platsförmedling, i synnerhet genom att skapa ett direkt samarbete mellan de centrala arbetsmarknadsmyndigheterna och även mellan de regionala kontoren och dessutom genom att öka och koordinera utbytet av information för att säkerställa en allmänt klarare bild av arbetsmarknaden. Arbetstagare som vill flytta bör också få regelbunden information om levnads- och arbetsförhållandena. Dessutom bör det finnas åtgärder att ta till för det fall att en medlemsstat har störningar eller förutser sådana på sin arbetsmarknad, vilka kan allvarligt hota levnadsstandarden och sysselsättningsnivån i en region eller en industri. För detta ändamål är information i syfte att avhålla arbetskraft från att flytta till en sådan region eller industri den metod som man skall begagna sig av i första hand, men vid behov bör det vara möjligt att förbättra resultatet av informationen genom att tillfälligt upphäva ovannämnda tillvägagångssätt. Alla sådana beslut skall tas på gemenskapsnivå.

(¹) EGT nr 268, 6.11.1967, s. 9.

(²) EGT nr 298, 7.12.1967, s. 10.

(³) EGT nr 57, 26.8.1961, s. 1073/61.

(⁴) EGT nr 62, 17.4.1964, s. 965/64.

Det råder ett nära samband mellan arbetskraftens fria rörlighet, anställning och yrkesutbildning, speciellt när utbildningen syftar till att göra det möjligt för arbetstagare att acceptera erbjudanden om anställning från andra områden av gemenskapen. Sådana samband gör det nödvändigt att inte fortsättningsvis isolerat granska de problem som uppstår i detta sammanhang, utan betrakta dem såsom beroende av varandra, och också ta hänsyn till arbetsmarknadsproblemen på regional nivå. Man bör därför styra medlemsstaternas strävanden mot en samordning av sin sysselsättningspolitik på gemenskapsnivå.

Rådet har i sitt beslut av den 15 oktober 1968⁽¹⁾ bestämt att artiklarna 48 och 49 i fördraget och likaså de åtgärder som vidtagits för att genomföra dessa även skall gälla Frankrikes utomeuropeiska departement.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

DEL I

ANSTÄLLNING OCH ARBETSTAGARNAS FAMILJER

AVDELNING I

Rätt till anställning

Artikel 1

1. Varje medborgare i en medlemsstat skall, oavsett var han eller hon har sitt hemvist, ha rätt att ta anställning och att arbeta inom en annan medlemsstats territorium i enlighet med de villkor som, enligt lagar och andra författningar, gäller för anställning av medborgare i denna stat.

2. Han eller hon skall i synnerhet ha samma förtur till en ledig befattning i en medlemsstat som medborgarna i denna stat.

Artikel 2

Varje medborgare i en medlemsstat och varje arbetsgivare som utövar någon verksamhet inom en medlemsstats territorium får utbyta anställningsansökningar respektive erbjudanden om anställning och får ingå och fullfölja anställningsavtal i enlighet med de villkor som gäller enligt

lagar och andra författningar, utan att någon diskriminering blir följden därav.

Artikel 3

1. Enligt denna förordning skall de regler som gäller enligt lagar och andra författningar i en medlemsstat inte gälla

— när de inskränker rätten för utländska medborgare att ansöka om och erbjuda anställning, eller rätten för utländska medborgare att påbörja och fullfölja anställning, eller gör dessa till föremål för villkor som inte gäller för deras egna medborgare, eller

— när reglernas uteslutande eller huvudsakliga syfte eller effekt, även om de gäller oavsett nationalitet, är att utesluta medborgare i andra medlemsstater från den erbjudna anställningen.

Denna bestämmelse gäller inte i fråga om särskilda språkkunskaper som krävs på grund av den lediga tjänstens natur.

2. I synnerhet skall bland de bestämmelser och rutiner i en medlemsstat som åsyftas i punkt 1 första stycket inkluderas bestämmelser som

a) föreskriver en speciell rekryteringsprocedur för utländska medborgare,

b) begränsar eller inskränker utannonsering av lediga platser i pressen eller genom något annat medium eller ställer andra villkor än dem som gäller för arbetsgivare som utövar sin verksamhet inom denna medlemsstats territorium,

c) förknippar rättighet till anställning med krav på registrering vid arbetsförmedling eller förhindrar individuell rekrytering av arbetstagare, när det gäller personer som inte är bosatta inom denna stats territorium.

Artikel 4

1. Villkor som gäller enligt lagar och andra författningar och som inskränker antalet eller andelen utländska medborgare som får vara anställda i företag, verksamhetsgrenar eller regioner eller på nationell nivå, skall inte gälla medborgare i de andra medlemsstaterna.

⁽¹⁾ EGT nr L 257, 19.10.1968, s. 1.

2. Då i en medlemsstat beviljande av en förmån för företag är förknippat med villkoret att en viss minimiprocent av landets arbetstagare anställs, skall medborgare i de andra medlemsstaterna räknas som medborgare i denna stat om inte annat följer av bestämmelserna i rådets direktiv av 15 oktober 1963⁽¹⁾.

Artikel 5

En medborgare i en medlemsstat som söker anställning inom en annan medlemsstats territorium skall få samma hjälp där som den som ges av arbetsförmedlingarna i denna stat till dess egna medborgare som söker anställning.

Artikel 6

1. Anställning och rekrytering av en medborgare i en medlemsstat till en tjänst i en annan medlemsstat skall inte vara beroende av medicinska, yrkesmässiga eller andra kriterier som är diskriminerande på grund av nationalitet i jämförelse med de kriterier som gäller för de medborgare i den andra medlemsstaten som önskar bedriva samma verksamhet.

2. En medborgare som får ett personligt erbjudande från en arbetsgivare i en annan medlemsstat än den där han eller hon är medborgare kan dock bli tvungen att genomgå en anlagsundersökning, om arbetsgivaren uttryckligen begär detta då arbetsgivaren erbjuder anställningen.

AVDELNING II

Anställning och likabehandling

Artikel 7

1. En arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat får inom en annan medlemsstats territorium inte på grund av sin nationalitet behandlas annorlunda än landets egna arbetstagare i fråga om anställnings- och arbetsvillkor, speciellt vad avser lön, avskedande och, om han eller hon skulle bli arbetslös, återinsättande i arbete eller återanställning.

2. Arbetstagaren skall åtnjuta samma sociala och skattemässiga förmåner som landets medborgare.

3. Arbetstagaren skall även, med stöd av samma rättighet och på samma villkor som landets medborgare, ha

tillgång till utbildning i yrkesskolor och omskolningscentra.

4. Alla klausuler i ett kollektivt eller individuellt avtal eller någon annan kollektiv bestämmelse om rätt att söka anställning, anställning, lön och andra villkor för arbete eller avskedande skall vara ogiltiga, såvitt de föreskriver eller bemyndigar diskriminerande villkor för arbetstagare som är medborgare i de andra medlemsstaterna.

Artikel 8

1. En arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat och som är anställd inom en annan medlemsstats territorium skall få lika behandling vad avser medlemskap i fackföreningar och utövande av därmed sammanhängande rättigheter inklusive rätten att rösta. Arbetstagaren får uteslutas från deltagande i ledningen av organisationer som regleras av offentlig rätt och från att inneha en tjänst som regleras av offentlig rätt. Dessutom skall arbetstagaren ha rätt att vara valbar till de organ som representerar arbetstagaren i företaget.

Bestämmelserna i denna artikel skall inte påverka lagar eller förordningar i vissa medlemsstater som beviljar mer omfattande rättigheter till arbetstagare som kommer från de andra medlemsstaterna.

2. Denna artikel skall granskas av rådet efter ett förslag från kommissionen, vilket skall läggas fram inom högst två år.

Artikel 9

1. En arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat och som är anställd inom en annan medlemsstats territorium skall åtnjuta alla rättigheter och förmåner som beviljas landets medborgare i bostadsfrågor, även omfattande rätten att äga den bostad han eller hon behöver.

2. Denne arbetstagare får, med samma rätt som landets medborgare, sätta sitt namn på listorna för bostadssökande i den region där han eller hon är anställd, om sådana listor finns. Arbetstagaren skall åtnjuta förmåner och förturer som är förknippade därmed.

Arbetstagarens familj som har stannat kvar i hemlandet skall i detta hänseende antas bo i regionen där arbetstagaren bor, om landets medborgare också gynnas av liknande antagande.

⁽¹⁾ EGT nr 159, 2.11.1963, s. 2661/63.

AVDELNING III

Arbetstagarnas familjer

Artikel 10

1. Följande personer skall, oavsett sin nationalitet, ha rätt att bosätta sig tillsammans med en arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat och som är anställd i en annan medlemsstats territorium:

- a) Arbetstagarens make och deras avkomlingar som är under 21 års ålder eller är beroende av dem för sin försörjning,
- b) släktingar i närmast föregående led till arbetstagaren och hans eller hennes make, som är beroende av dem.

2. Medlemsstaterna skall underlätta mottagandet av alla familjemedlemmar som inte anges i punkt 1, om de är beroende av arbetstagaren eller ingår i hans eller hennes hushåll i det land arbetstagaren kommer ifrån.

3. Vad beträffar punkterna 1 och 2 måste arbetstagaren för sin familj ha tillgång till en bostad som anses normal för landets arbetstagare i den region där han eller hon är anställd. Denna bestämmelse får emellertid inte ge upphov till diskriminering mellan landets arbetstagare och arbetstagare från andra medlemsstater.

Artikel 11

När en medborgare i en medlemsstat har anställning eller driver en rörelse inom en annan medlemsstats territorium skall hans eller hennes make och de barn som är under 21 års ålder eller beroende av honom eller henne ha rätt att ta anställning inom hela denna stats territorium, även om de inte är medborgare i någon medlemsstat.

Artikel 12

Barnen till en medborgare i en medlemsstat som är eller har varit anställd i en annan medlemsstat skall ha tillträde till denna stats allmänna skolor, lärlingsutbildning och yrkesskolekurser på samma villkor som medborgarna i denna stat, om barnen bor där.

Medlemsstaterna skall främja alla bemödanden att göra det möjligt för dessa barn att delta i utbildningen under bästa möjliga förhållanden.

DEL II

FÖRMEDLING AV LEDIGA PLATSER
OCH PLATSANSÖKNINGAR

AVDELNING I

Samarbete mellan medlemsstaterna och
med kommissionen

Artikel 13

1. Medlemsstaterna eller kommissionen skall ta initiativet till eller tillsammans utföra den analys av sysselsättning och arbetslöshet som de anser nödvändig för att åstadkomma arbetstagarnas fria rörlighet inom gemenskapen.

Medlemsstaternas centrala arbetsmarknadsmyndigheter skall intimt samarbeta med varandra och med kommissionen i syfte att gemensamt verka för förmedling av lediga platser och ansökningar om anställning inom gemenskapen och därav följande anställning av arbetstagare.

2. För detta ändamål skall medlemsstaterna utse särskilda förmedlingar som skall anförtros organisationen av arbetet på de ovannämnda områdena i samarbete med varandra och med kommissionens olika avdelningar.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om varje förändring i dessa förmedlingar. Kommissionen skall offentliggöra detaljer därom i informationssyfte i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall sända kommissionen information om problem som uppstår i samband med den fria rörligheten och anställandet av arbetstagare samt detaljer om sysselsättningssituationen och dess utveckling för varje region och verksamhetsgren.

2. I samarbete med den tekniska kommittén skall kommissionen besluta om hur informationen enligt punkt 1 skall avfattas och hur ofta den skall spridas. För att värdera situationen på sina arbetsmarknader skall medlemsstaterna, sedan man införskaftat rådgivande kommitténs yttrande, använda enhetliga kriterier fastställda av kommissionen i enlighet med resultatet av det arbete som den tekniska kommittén utfört enligt artikel 33 d.

3. Enligt det tillvägagångssätt som fastställts av kommissionen enligt överenskommelse med den tekniska kommittén skall den särskilda förmedlingen i varje medlemsstat sända till de andra medlemsstaternas särskilda förmedlingar samt till den europeiska samordningsbyrån den information om bostads- och arbetsförhållandena på arbetsmarknaden som kan tänkas vara till vägledning för arbetstagare från de andra medlemsstaterna. Informationen skall hållas aktuell.

De andra medlemsstaternas särskilda förmedlingar skall se till att informationen får omfattande spridning, i synnerhet genom att sprida den bland berörda arbetsmarknadsmyndigheter med alla lämpliga informationsmedel för att hålla arbetstagarna underrättade.

AVDELNING II

Arbetsförmedling

Artikel 15

1. Minst en gång i månaden skall den särskilda förmedlingen i varje medlemsstat sända en rapport till de särskilda förmedlingarna i de andra medlemsstaterna och till den europeiska samordningsbyrån som för varje yrke och region visar

a) icke tillsatta lediga platser eller platser som troligen ej blir tillsatta med arbetskraft från landets egen arbetsmarknad,

b) platssökande som har förklarat sig verkligen redo och i stånd att ta anställning i ett annat land.

Varje medlemsstats särskilda förmedling skall vidarebefordra informationen till vederbörande arbetsförmedlingar.

2. I samarbete med den tekniska kommittén skall inom arton månader efter det denna förordning trätt i kraft de rapporter som avses i punkt 1 spridas i enlighet med ett enhetligt system som skall fastställas av den europeiska samordningsbyrån.

Artikel 16

1. Alla lediga platser som arbetsförmedlingarna i en medlemsstat blivit underrättade om och som inte kan tillsättas på landets egen arbetsmarknad och som på grundval av de rapporter som nämns i artikel 15 kan tillsättas inom gemenskapen, skall anmälas till de behöriga arbets-

förmedlingarna i den medlemsstat som har angivit att den har ledig arbetskraft i denna yrkesgren.

2. Dessa förmedlingar skall till den första medlemsstatens förmedlingar översända detaljerade uppgifter om lämpliga ansökningar. Under en tid av 18 dagar efter det den andra medlemsstatens förmedlingar mottagit meddelandet om den lediga platsen skall ansökningar tillställas arbetsgivarna och få samma prioritet som det egna landets arbetstagare har gentemot medborgare i icke-medlemsstater.

Under denna period skall lediga platser anmälas till icke-medlemsstater, endast om den medlemsstat som har sådana lediga platser anser att det för att tillsätta dessa inte finns tillräckligt många arbetstagare som är medborgare i medlemsstaterna.

3. Bestämmelserna i punkt 1 skall inte gälla lediga platser som erbjuds arbetstagare som är medborgare i icke-medlemsstater, när

a) en arbetstagare får ett personligt erbjudande som är av speciell natur på grund av

i) krav på specialistkvalifikationer eller att den erbjudna tjänsten är av konfidentiell natur eller på grund av tidigare yrkesmässiga relationer,

ii) förekomst av familjeband, antingen mellan arbetsgivaren och den arbetstagare som blivit efterfrågad, eller mellan den senare och en arbetstagare som har varit fast anställd i företaget under minst ett år.

Punkterna i) och ii) skall tillämpas i enlighet med bilagans bestämmelser,

b) sådana lediga platser är för rekrytering av homogena grupper och säsongarbetstagare, av vilka åtminstone en medlem har fått ett personligt erbjudande om en anställning,

c) sådana lediga platser erbjuds av arbetsgivare åt arbetstagare som är bosatta i regioner närlägnade endera sidan av gränsen mellan en medlemsstat och en icke-medlemsstat,

d) lediga platser uttryckligen erbjuds arbetstagare från icke-medlemsstater av arbetsgivarna för att deras företag skall kunna fungera friktionsfritt, och arbetsförmedlingarna anser att skälen är berättigade, efter det de ingripit för att tillförsäkra anställning åt det egna landets arbetstagare eller arbetstagare från de andra medlemsstaterna i gemenskapen.

Artikel 17

1. Bestämmelserna i artikel 16 skall genomföras av de särskilda förmedlingarna. I den mån den centrala myndigheten gett sitt godkännande, och i den mån organisationen av arbetsförmedlingarna i en medlemsstat och de placeringsmetoder man använder gör det möjligt, skall emellertid följande gälla:

- a) Medlemsstaternas regionala arbetsförmedlingar skall
 - i) på grundval av de rapporter som omnämns i artikel 15 och som skall leda till lämpliga åtgärder direkt sammanföra och redogöra för lediga platser samt platsansökningar,
 - ii) upprätta direktförbindelse för att förmedla
 - lediga platser som erbjuds en namngiven arbetstagare,
 - enskilda platsansökningar som sänts antingen till en särskild arbetsförmedling eller till en arbetsgivare som är verksam inom förmedlingens verksamhetsområde,
 - när förmedlingsverksamheten berör säsongarbetstagare som måste rekryteras så snabbt som möjligt.
- b) De förmedlingar som har ansvaret för gränstrakterna mellan två eller flera medlemsstater skall regelbundet utbyta uppgifter om ej tillsatta lediga platser och platsansökningar inom sitt område och enligt sina avtal med de andra arbetsförmedlingarna direkt sammanföra och förmedla lediga platser och platsansökningar.
- c) Offentliga arbetsförmedlingar som specialiserar sig på vissa yrkesområden eller speciella personkategorier skall samarbeta direkt med varandra.

2. Medlemsstaterna i fråga skall till kommissionen översända den förteckning som enligt gemensam överenskommelse sammanställts för de förmedlingar som nämns i punkt 1. Kommissionen skall offentliggöra denna lista och eventuella tillägg till den i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Artikel 18

Det skall inte vara obligatoriskt att anta rekryteringsmetoder som används av de verkställande organen som har tillkommit enligt avtal mellan två eller flera medlemsstater.

AVDELNING III

Åtgärder för bevarandet av jämvikten på arbetsmarknaden*Artikel 19*

1. Efter en rapport från kommissionen som avfattats efter informationer från medlemsstaterna skall dessa två gånger om året tillsammans med kommissionen analysera

- resultaten av gemenskapens åtgärder för platsförmedling,
- antalet placeringar av medborgare i icke-medlemsstater,
- den utveckling som kan förutses för arbetsmarknadssituationen och, såvitt möjligt, arbetskraftens rörelser inom gemenskapen.

2. Medlemsstaterna och kommissionen skall undersöka alla möjligheter att ge medborgare i medlemsstater prioritet vid tillsättandet av lediga platser för att åstadkomma balans mellan lediga platser och platsansökningar inom gemenskapen. De skall vidta alla åtgärder som krävs för detta ändamål.

Artikel 20

1. När en medlemsstat har eller förutser störningar på sin arbetsmarknad som allvarligt skulle kunna hota levnadsstandarden eller sysselsättningsnivån i en viss region eller ett visst yrke, skall den underrätta kommissionen och de andra staterna om detta och förse dem med alla relevanta detaljer.

2. Medlemsstaterna och kommissionen skall vidta alla lämpliga åtgärder för att underrätta gemenskapens arbetstagare, så att dessa inte söker anställning i denna region eller detta yrke.

3. Utan inverkan på tillämpningen av fördraget och de bilagda protokollen får den medlemsstat som avses i punkt 1 begära att kommissionen förklarar den förmedlingsapparat som föreskrivs i artiklarna 15, 16 och 17 helt eller delvis tillfälligt upphävd för att situationen i denna region eller detta yrke skall kunna återställas till normala förhållanden.

Kommissionen skall besluta om det tillfälliga upphävandet som sådant och om dess varaktighet senast två veckor efter mottagandet av medlemsstatens begäran. Varje medlemsstat får inom högst två veckor begära att

rådet skall upphäva eller ändra ett sådant beslut. Rådet skall agera på en sådan begäran inom två veckor.

4. När ett sådant tillfälligt upphävande sker skall arbetsförmedlingarna i de andra medlemsstaterna som har angivit att de har ledig arbetskraft inte vidta någon åtgärd för att tillsätta lediga platser som de fått direkt meddelande om från arbetsgivare i de medlemsstater som nämns i punkt 1.

AVDELNING IV

Europeiska samordningsbyrån

Artikel 21

Den europeiska byrån för förmedling av lediga platser och platsansökningar som inrättats inom kommissionen (i denna förordning kallad "den europeiska samordningsbyrån") skall ha som allmän uppgift att främja platsförmedlingen på gemenskapsnivå. Den skall särskilt ansvara för alla tekniska uppgifter på detta område som enligt vad denna förordning föreskriver har ålagts kommissionen, och då speciellt för bistånd till ländernas arbetsförmedlingar.

Den skall sammanfatta den information som nämns i artiklarna 14 och 15 samt de data som framkommer av den analys och den forskning som utförts enligt artikel 13 för att klargöra allt som kan bidra till att förutse utvecklingen på gemenskapens arbetsmarknad. Dessa fakta skall delges medlemsstaternas särskilda förmedlingar samt de rådgivande och tekniska kommittéerna.

Artikel 22

1. Den europeiska samordningsbyrån skall särskilt ha till uppgift

- a) att samordna de praktiska åtgärder som behövs för att tillsätta lediga platser på gemenskapsnivå och för att analysera de förflyttningar av arbetstagare som uppstår därav,
- b) att bidra till att nå dessa mål genom att i samarbete med den tekniska kommittén införa gemensamma arbetsmetoder på administrativ och teknisk nivå,
- c) att i samförstånd med de särskilda förmedlingarna sammanföra lediga platser och platsansökningar, när

ett speciellt behov uppstår, för förmedling hos de särskilda förmedlingarna.

2. Den europeiska samordningsbyrån skall underrätta de särskilda förmedlingarna om lediga platser och platsansökningar som sänts direkt till kommissionen och bli informerad om de åtgärder som vidtagits därefter.

Artikel 23

Med godkännande från vederbörande myndighet i varje medlemsstat och enligt de villkor och förfaringssätt som kommissionen beslutar efter den tekniska kommitténs yttrande får den organisera besök och uppdrag för tjänstemän från andra medlemsstater liksom fortbildning för de särskilda förmedlingarnas personal.

DEL III

KOMMITTEER FÖR ATT SÄKERSTÄLLA ETT NÄRA SAMARBETE MELLAN MEDLEMSSTATERNA I FRÅGOR SOM BERÖR ARBETSTAGARNAS FRIA RÖRLIGHET OCH DERAS ANSTÄLLNING

AVDELNING I

Rådgivande kommittén

Artikel 24

Den rådgivande kommittén skall ha till uppgift att bistå kommissionen vid granskning av alla frågor som uppstår om tillämpningen av fördraget och de åtgärder som vidtagits i enlighet därmed i angelägenheter som berör arbetstagarnas fria rörlighet och deras anställning.

Artikel 25

Den rådgivande kommittén skall särskilt ha till uppgift

- a) att följa upp problem avseende fri rörlighet och anställning inom ramen för nationell arbetsmarknadspolitik för att kunna samordna medlemsstaternas arbetsmarknadspolitik på gemenskapsnivå och på så sätt medverka till att deras ekonomi utvecklas och arbetsmarknaden får en förbättrad balans,

- b) att göra en allmän uppföljning av effekterna av genomförandet av denna förordning och eventuella kompletterande åtgärder,
- c) att eventuellt förelägga kommissionen väl övervägda förslag till omarbetning av denna förordning,
- d) att framlägga, antingen på kommissionens begäran eller på eget initiativ, väl övervägda åsikter i allmänna frågor eller i principfrågor, speciellt rörande utbyte av information om utvecklingen på arbetsmarknaden, om arbetstagarnas förflyttning mellan medlemsstaterna, om program eller åtgärder för att utveckla yrkesvägledning och yrkesutbildning som kan förmodas ge ökad möjlighet till fri rörlighet och anställning, samt om alla former av bistånd till arbetstagare och deras familjer, bland annat socialhjälp och bostäder åt arbetstagarna.

Artikel 26

1. Den rådgivande kommittén skall bestå av sex medlemmar från varje medlemsstat, av vilka två skall representera regeringen, två arbetstagarorganisationerna och två arbetsgivarorganisationerna.
2. För varje kategori som nämns i första stycket skall en ersättare utses av varje medlemsstat.
3. Medlemmarnas och deras ersättares mandattid skall vara två år. Deras utnämning skall kunna förnyas.

Vid mandattidens utgång skall medlemmarna och deras ersättare vara kvar i tjänst till dess de ersatts eller till dess deras utnämningar förnyats.

Artikel 27

Medlemmarna i den rådgivande kommittén och deras ersättare skall utnämnas av rådet, som skall sträva efter att i kommittén samla företrädare för arbetstagarorganisationer och arbetsgivarorganisationer så att de olika ekonomiska sektorer som berörs får en lämplig representation.

Förteckningen över medlemmarna och deras ersättare skall i informationssyfte offentliggöras av rådet i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 28

Ordförande i den rådgivande kommittén skall vara en medlem av kommissionen eller hans ersättare. Ordföranden får inte rösta. Kommittén skall sammanträda åtmin-

stone två gånger om året. Den skall sammankallas av ordföranden, antingen på eget initiativ eller på begäran av minst en tredjedel av medlemmarna.

Sekreterartjänster skall ställas till förfogande av kommissionen.

Artikel 29

Ordföranden får inbjuda personer eller företrädare för organ med vidsträckt erfarenhet av arbetstagarnas sysselsättning eller rörlighet att delta i möten som observatörer eller som sakkunniga. Ordföranden får ta hjälp av sakkunniga rådgivare.

Artikel 30

1. Ett av kommittén lämnat yttrande skall vara giltigt, om två tredjedelar av medlemmarna är närvarande.
2. Yttrandena skall ange på vilka grunder de vilar. De skall avlämnas med en absolut majoritet av röster som regelrätt avgivits. Yttrandena skall åtföljas av en skriftlig redogörelse för de åsikter som uttryckts av minoriteten, om denna önskar det.

Artikel 31

Den rådgivande kommittén skall fastställa sina arbetsmetoder genom procedurregler, som skall träda i kraft sedan rådet givit sitt samtycke efter att ha mottagit ett yttrande från kommissionen. Eventuella ändringar som kommittén beslutar att vidta skall företas på samma sätt.

AVDELNING II

Den tekniska kommittén

Artikel 32

Den tekniska kommittén skall ha till uppgift att bistå kommissionen att förbereda, stödja och följa upp allt tekniskt arbete och alla tekniska åtgärder, så att denna förordning och alla kompletterande åtgärder kan verkställas.

Artikel 33

Den tekniska kommittén skall särskilt ha till uppgift

- a) att stödja och främja samarbetet mellan berörda statliga myndigheter i medlemsstaterna i alla tekniska frå-

gor som angår arbetstagarnas fria rörlighet och deras anställning,

- b) att formulera tillvägagångssätten för organiserandet av berörda statliga myndigheters gemensamma aktiviteter,
- c) att underlätta inhämtandet av information som förväntas bli användbar för kommissionen och för den granskning och forskning som föreskrivs i denna förordning, och att främja utbyte av information och erfarenheter mellan de berörda administrativa organen,
- d) att på teknisk nivå utreda harmoniseringen av de kriterier efter vilka medlemsstaterna bedömer situationen på sina arbetsmarknader.

Artikel 34

1. Den tekniska kommittén skall bestå av representanter för medlemsstaternas regeringar. Varje regering skall till medlem av den tekniska kommittén utnämna en av de medlemmar som representerar regeringen i den rådgivande kommittén.

2. Varje regering skall utnämna en ersättare bland dess andra representanter — medlemmar eller ersättare — i den rådgivande kommittén.

Artikel 35

Ordförande för den tekniska kommittén skall vara en medlem av kommissionen eller hans representant. Ordföranden får inte rösta. Ordföranden och medlemmarna av kommittén får ta hjälp av sakkunniga rådgivare.

Sekreterartjänster skall tillhandahållas kommittén av kommissionen.

Artikel 36

De förslag och yttranden som utarbetats av den tekniska kommittén skall överlämnas till kommissionen, och den rådgivande kommittén skall informeras därom. Alla sådana förslag och yttranden skall åtföljas av en skriftlig redogörelse för de åsikter som uttryckts av de olika medlemmarna i den tekniska kommittén, om dessa begär det.

Artikel 37

Den tekniska kommittén skall fastställa sina arbetsmetoder genom procedurregler som skall träda i kraft när rå-

det har lämnat sitt samtycke efter att ha mottagit ett yttrande från kommissionen. Eventuella ändringar som kommittén beslutar göra häri skall träda i kraft enligt samma förfaringssätt.

DEL IV

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

AVDELNING I

Övergångsbestämmelser

Artikel 38

Till dess att kommissionen antar det enhetliga system som omnämns i artikel 15.2 skall den europeiska samordningsbyrån föreslå åtgärder som förväntas bli till nytta vid avfattandet och spridningen av de rapporter som nämns i artikel 15.1.

Artikel 39

Den rådgivande kommitténs och tekniska kommitténs procedurregler som gäller då denna förordning träder i kraft skall fortsätta att gälla.

Artikel 40

Till dess att de åtgärder som skall vidtas av medlemsstaterna enligt rådets direktiv av den 15 oktober 1968⁽¹⁾ träder i kraft, och när enligt de åtgärder som vidtagits av medlemsstaterna i enlighet med rådets direktiv av den 25 mars 1964⁽²⁾ det arbetstillstånd som föreskrivs i artikel 22 i förordning nr 38/64/EEG är nödvändigt för att avgöra uppehållstillståndets giltighets- och förlängningstid, skall skriftlig bekräftelse av anställningen från arbetsgivaren eller ett anställningsintyg som anger anställningstiden ersätta ett sådant arbetstillstånd. Varje skriftlig bekräftelse från arbetsgivaren eller anställningsintyg som visar att arbetstagaren varit tillsvidareanställd skall ha samma verkan som ett permanent uppehållstillstånd.

⁽¹⁾ EGT nr L 257, 19.10.1968, s. 13.

⁽²⁾ EGT nr 62, 17.4.1964, s. 981/64.

Artikel 41

Om en medlemsstat på grund av avskaffande av arbetstillstånd inte längre kan sammanställa viss statistik om anställning av utländska medborgare, får medlemsstaten för statistiska ändamål behålla arbetstillståndet för medborgare i de andra medlemsstaterna till dess att nya statistikmetoder införts, dock senast till den 31 december 1969. Arbetstillståndet måste utfärdas automatiskt och måste vara giltigt till det faktiska avskaffandet av arbetstillstånd i medlemsstaten.

AVDELNING II

Slutbestämmelser

Artikel 42

1. Denna förordning skall inte påverka bestämmelserna i fördraget om upprättande av den Europeiska kol- och stålgemenskapen och som gäller arbetstagare med erkända kvalifikationer i kolbrytning eller ståltillverkning, inte heller på de bestämmelser i fördraget om upprättande av den Europeiska atomenergigemenskapen och som behandlar rätten att söka kvalificerat arbete på atomenergiområdet, inte heller på några som helst åtgärder som vidtagits i enlighet med dessa fördrag.

Denna förordning skall dock gälla för de kategorier av arbetstagare som nämnts i första stycket och för deras familjemedlemmar, i den mån deras rättsliga ställning inte styrs av ovannämnda fördrag eller åtgärder.

2. Denna förordning skall inte påverka åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 51 i fördraget.

3. Denna förordning skall inte påverka medlemsstaternas skyldigheter på grund av

- speciella relationer eller framtida avtal med vissa icke-europeiska länder eller territorier baserade på hävdvunna band som finns vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft, eller
- avtal som grundar sig på hävdvunna band mellan dem och som finns vid den tidpunkt då denna förordning träder i kraft med vissa icke-europeiska länder eller territorier som grundar sig på hävdvunna band mellan dem.

Arbetstagare från sådana länder eller territorier som i enlighet med denna bestämmelse har avlönad anställning inom en av dessa medlemsstaters territorium får inte åberopa bestämmelserna i denna förordning i de andra medlemsstaterna.

Artikel 43

Mellan dagen för undertecknandet och dagen för ikraftträdandet skall medlemsstaterna i informationssyfte till kommissionen översända texterna till de avtal, konventioner och överenskommelser som ingåtts dem emellan på arbetsmarknadsområdet.

Artikel 44

Kommissionen skall vidta åtgärder i överensstämmelse med denna förordning för dess tillämpning. För detta ändamål skall den nära samarbeta med medlemsstaternas centrala statliga myndigheter.

Artikel 45

Kommissionen skall till rådet överlämna förslag som enligt fördragets villkor skall upphäva restriktioner i rätten att söka arbete för arbetstagare som är medborgare i medlemsstater där frånvaron av ömsesidigt erkännande av utbildnings-, examens- eller andra behörighetsbevis skulle kunna förhindra arbetstagarnas fria rörlighet.

Artikel 46

Administrativa utgifter för de kommittéer som nämns i del III skall innefattas i budgeten för den Europeiska gemenskapen i den sektion som gäller kommissionen.

Artikel 47

Denna förordning skall gälla medlemsstaternas territorier och deras medborgare utan inverkan på artiklarna 2, 3, 10 och 11.

Artikel 48

Förordning nr 38/64/EEG skall upphöra att gälla, när denna förordning träder i kraft.

Denna förordning skall vara till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 15 oktober 1968.

På rådets vägnar

G. SEDATI

Ordförande

BILAGA

Vad avses i artikel 16.3 a med följande uttryck:

- 1) Uttrycket "specialist" anger hög eller ovanlig kvalifikation för en typ av arbete eller ett yrke som kräver speciellt tekniskt kunnande. Det skall särskilt gälla förmän, då säsongarbetstagare rekryteras i grupp.
 - 2) Uttrycket "tjänstens konfidentiella natur" hänför sig till anställning som i världslaget vanligtvis innebär särskilt förtroendefulla relationer mellan arbetsgivare och arbetstagare.
 - 3) Uttrycket "föregående yrkesmässiga relationer" gäller då en arbetsgivare ansöker om att inom en medlemsstats territorium få anställa en arbetstagare som arbetsgivaren redan haft anställd i samma område under minst tolv månader under de senaste fyra åren.
 - 4) Uttrycket "familjeband" betyder band i form av äktenskap eller släktskap i andra ledet mellan en arbetsgivare och en arbetstagare samt släktskapsband i första ledet mellan två arbetstagare.
-